

Nr 543

Av herr **Mattsson m. fl.**, om anslag till hemkonsulenter i Malmöhus län samt Göteborgs och Bohus län.

(Lika lydande med motion nr 470 i Första kammaren)

Den privata konsumtionen uppgår till betydande belopp, varför konsumentupplysning har stor betydelse för alla samhällsgrupper. Vars och ens möjlighet att fritt välja bästa köp förutsätter en objektiv information, som bör nå även dem som icke av sig själva söker upplysning. I många fall återfinnes i denna grupp konsumenter med små resurser och starkt behov av konsumentupplysning.

Som ett viktigt led i konsumentupplysningen ingår hemkonsulentverksamheten. De begränsade personella och ekonomiska resurser under vilka deras verksamhet bedrivs har icke medgivit den breddning av verksamheten som är önskvärd. Någon aktivitet i form av PR-verksamhet för att göra hemkonsulenternas tjänster kända av en stor allmänhet har därför inte kunnat göras i större utsträckning.

I det betänkande som avgivits av 1965 års hemkonsulentutredning H 1969:3 framhålles att den målsättning och de arbetsuppgifter som utredningen skisserat kräver en betydande personalförstärkning av hemkonsulentkåren. Lantbruksstyrelsen, under vilken hemkonsulenterna hittills centralt sorterat, anser att hemkonsulentverksamhetens nuvarande resurser i fråga om personal är klart otillräckliga för att arbetsuppgifterna skall kunna skötas nöjaktigt. Därför delar lantbruksstyrelsen utredningens uppfattning att antalet hemkonsulenter behöver ökas väsentligt för att en regional rådgivning skall kunna bedrivas effektivt. Detta i synnerhet som verksamheten har utökats från att tidigare främst ha varit inriktad på landsbygdens hushåll till att alltmer omfatta också tätorternas hushåll och fått karaktären av allmän konsumentupplysning.

I civildepartementets huvudtitel föreslås att de 33 statligt avlönade hemkonsulenterna skall anknytas till länsstyrelserna, vilket hemkonsulentutredningens majoritet föreslagit. Någon utökning av antalet hemkonsulenter föreslås icke, trots att det föreligger ett stort behov därav. Särskilt framträdande måste detta behov vara i de län där befolkningssiffran är avsevärt högre än i andra län. I medeltal utgör folkmängden per konsulent cirka 240 000 personer, medan den i Malmöhus län och i Göteborgs och Bohus län uppgår till bortåt 700 000 människor.

Då det inte torde finnas förutsättningar för att i nuvarande ekonomiska läge genomföra vad hemkonsulentutredningen anser vara ett minimikrav, nämligen att fördubbla antalet hemkonsulenter, om en effektivare regional upplysning skall kunna bedrivas, måste antalet ökas först i de folkrikaste länen. Detta är också utredningens mening då den anför att dessa län synes i förhållande till folkmängden per statlig konsulent ha de största behoven av ytterligare personal. Följaktligen bör Malmöhus län och Göteborgs och Bohus län tills vidare tillföras vardera en hemkonsulent, så att i vardera av dessa län anställs två hemkonsulenter. Kostnaderna härför beräknas till cirka 150 000 kronor.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen under civildepartementets huvudtitel till *Länsstyrelserna* för budgetåret 1970/71 anvisar ett med 150 000 kronor förhöjt förslagsanslag till 386 940 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1970

<i>Lennart Mattson</i> (cp)	<i>Henry Berndtsson</i> (fp)	<i>Arvid Nilsson</i> (fp) i Lönsboda
<i>Nils G. Hansson</i> (cp) i Skegrie	<i>Stig Josefson</i> (cp) i Arrie	<i>Georg Åberg</i> (fp)
<i>Nils Carlshamre</i> (m)		<i>Gunnar Gustafsson</i> (s) i Uddevalla

Nr 544

Av herrar **Regnéll** och **Nordstrandh**, om statsbidrag till barnstugor i universitetsstäder.

(Lika lydande med motion nr 462 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

<i>C. G. Regnéll</i> (m)	<i>Ove Nordstrandh</i> (m)
--------------------------	----------------------------